

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.II.151/2013/5.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2013. április 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2013. január 21. napján kihirdetett 14.Bf.317/2012/15. számú ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 3.000 (háromezer) Ft - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

A vádlott személyazonosító igazolványának száma:

Indokolás:

A Miskolci Városi Bíróság a 2012. január 20. napján kelt 5.B.3106/2009/77. számú határozatával a Miskolci Városi Bíróság B.TM.409/2009/2. számú végzése próbára bocsátást kimondó rendelkezésének hatályon kívül helyezése és a magánokirat-hamisítás vétsége miatt alkalmazott 1 év próbára bocsátás megszüntetése mellett vádlottat

- rablás büntette (Btk. 321. § (2) bekezdés),
- gondatlanságból elkövetett közveszély-okozás vétsége (Btk. 259. § (1) bekezdés, (4) bekezdés I. fordulat),
- lopás vétségének kísérlete (Btk. 316. § (1) bekezdés, II. fordulat d) pont),
- és lopás vétsége (Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat)

miatt halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által 2009. május 7. napjától 2009. május 8. napjáig őrizetben töltött időt. Kötelezte a vádlottat sértettnek 16.000 Ft kártérítés, az államnak 7000 Ft eljárási illeték megfizetésére. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a terheltet 404.500 Ft bűnügyi költség viselésére.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása érdekében, a vádlott és a védő a rablás büntetéseben a bűnösség megállapítása miatt, felmentés céljából és a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék a 2013. január 21. napján kihirdetett 14.Bf.317/2012/15. számú ítéletével az első fokú ítéletet részben megváltoztatta. A vádlottat bűnösnek mondta ki magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §) is. A lopás

vétsége (Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat) miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy a cselekmény tulajdon elleni szabálysértés (Sztv. 177. § (1) bekezdés), egyben a szabálysértési eljárást megszüntette. A vádlott által 2009. október 15. napjától 2009. október 16. napjáig őrizetben töltött időt is beszámította a szabadságvesztés tartamába. Az eljárás során lefoglalt teleszkópos botot elkobozta. Megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből 205.200 Ft-ot az állam visel, míg 209.300 Ft a vádlottat terheli. A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből kötelezte a vádlottat 31.059 Ft viselésére, rögzítve, hogy 28.000 Ft az állam terhén marad.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést, a rablás büntette és lopás vétsége tekintetében a bűnösség megállapítása miatt, felmentés érdekében. Az ügyész nem élt jogorvoslattal.

A védő fellebbezését írásban részletesen indokolta (3.sz. harmadfokú irat), melyben a jogorvoslatot alapvetően fenntartva előadta, hogy a rablás nem bizonyítható a vádlott terhére, figyelemmel arra, hogy nem ő követte el a bűncselekményt. Utalt tanú vallomására, aki érvelése szerint bizonytalan volt a vádlott felismerésében, mint ahogyan tanú is. Rámutatott az elkövető hajszínevel kapcsolatban felmerült ellentmondásokra, mint ahogy a sértetti vallomás és a sérülésekre vonatkozó orvoszakértői vélemény ellentéteire is. Vitatta azt a ténymegállapítást is, hogy a vádlott az elkövetés idején a szórakozóhelyen tartózkodott. Álláspontja szerint nevű személy tért be a bárba, aki igen hasonlít a vádlottra, és vele téveszthették össze. A rablás elkövetése a vádlott részéről ezért kétséget kizáróan nem bizonyítható. A tényállás megalapozatlan, így az első és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás elrendelését indítványozta.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.90/2013/1-I. számú átiratában, és képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a védő a fellebbezés indokolásában foglaltakkal egyezően az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, a vádlott a rablás büntette tekintetében ártatlanságát hangoztatta.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően felülbírált, figyelemmel arra, hogy a Be. 386.§ (1) bekezdés b) és c) pontja alapján a másodfokú határozat ellen a törvény biztosítja a fellebbezés jogát. A másodfokú bíróság ugyanis az első fokon lopás vétségében marasztalt vádlottat felmentette, másfelől a magánokirat-hamisítás vétségében is megállapította a bűnösséget.

Az ítélet tábla rögzíti, hogy a másodfokú határozat megalapozott, ekként a harmadfokú bíróság a Be. 388. § (1) bekezdés értelmében a határozatát a másodfokú bíróság által elfogadott tényállásra alapítja. Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. Részletesen elemezte a terhelt védekezését, a sértetti vallomásokat, valamint a tárgyi, okirati és szakértői bizonyítás anyagát. A városi bíróság ténymegállapításai a

fellebbezési eljárásban elvégzett kiegészítéseket követően helyesek, azokat törvényesen fogadta el a másodfokú bíróság ítélezésének alapjául.

A másodfokú bíróság is nagy részletességgel foglalkozott az érdemi részekben is eltérő tartalmú bizonyítékokkal. Érvelésével a harmadfokú bíróság egyetértett. A vádlotti és sértetti vallomások elemzése hibátlan, mint ahogy az informatikai szakértői vélemény elvetése sem kifogásolható. E körben ugyanakkor utal rá a harmadfokú bíróság, hogy perjogilag nem a szakvélemény kirekesztésére került sor - mert ahhoz a felhasználást kizáró súlyos eljárási szabálysértés vezethet -, hanem a bíróság részletes és megalapozott indokok alapján nem fogadta el a szakvéleményt a tényállás alapjául. Ennek ellenére a tényállás kétséget kizáróan bizonyított, az eljáró bíróságok az indokolási kötelezettséget is teljes körben teljesítették.

Az eltérő tényállás megállapítására és a vádlott részbeni felmentésére irányuló védelmi fellebbezés a bizonyítékok mérlegelésén keresztül támadja a megalapozott tényállást, mely a tényálláshoz kötöttség elvére (Be. 351-352. §) tekintettel eredményre nem vezethetett. nevű személy megjelölése, valamint az egyébként a bizonyítás anyagában tényszerűen megállapítható ellentmondások nem támaszthatnak ésszerű kételyeket a tényállás megalapozottságával szemben. A védelem információgyűjtése kapcsán képbe került hivatkozás konkrét adatok, a bizonyítandó tények határozott megjelölése nélkül nem vetették fel a bizonyítás indokoltságát, melyre a harmadfokú eljárásban egyébként sincs lehetőség. E személyre hivatkozás a tényállás megalapozottsága folytán értelemszerűen az ítéletek hatályon kívül helyezését sem eredményezhette. A sértett vallomása és az orvos szakértői bizonyítás anyaga között felmerült eltérések egyrészt nem relevánsak a tények lényegét illetően, másfelől életszerű, elfogadható, hogy a nem csekély erejű, fejet ért támadást követően a sértett nem tudta teljes pontossággal meghatározni a bántalmazása módját, mértékét. Összegezve, a hatályon kívül helyezést célzó védelmi perorvoslat a kifejtettek miatt nem lehetett eredményes.

A másodfokú ítélet a törvénynek megfelelően döntött a vádlott bűnösségéről, a részbeni felmentésről, valamint a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság is részletesen állást foglalt a büntetőjogi főkérdésekben, illetőleg a cselekmények minősítéséről. A másodfokú bíróság jogi álláspontját a harmadfokú bíróság osztotta.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tett arányos, megfelel a büntetés céljainak, és összhangban áll a büntetékiszabási elvekkel is. A bűnhalmazatra is tekintettel eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, lényeges enyhítésére a harmadfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Törvényesek a másodfokú ítélet egyéb rendelkezései is.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§-ának alkalmazásával helybenhagyta, rögzítve a vádlott új személyazonosító igazolványának számát a rendelkező részben.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján -
utalva a Be. 385.§-ára - állapította meg.

Debrecen, 2013. április 15.

Dr. Elek Balázs sk.	. Hágér Tamás sk.. Gömöri Olivér sk.	
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

ZÁRADÉK

A Miskolci Törvényszék 14.Bf.317/2012/15. számú ítélete a harmadfokú határozat folytán
írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. április 15.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő